

ward bosmans

ZELDZAAMHEID Kris zoekt mannen die net als hij
borstkanker hebben

“Doet deugd om met lotgenoten te praten”

Er is wellicht geen andere ziekte die zo met vrouwen geassocieerd wordt als borstkanker. Toch kunnen ook mannen het krijgen. Dat ondervond Kris (59) uit Mechelen toen hij net vijftig was geworden. Vandaag zoekt Kris mannen die zijn lotgenotengroep *BorstkankerMAN* willen vervoegen. “Je ervaringen delen met mensen die hetzelfde hebben meegemaakt, lucht enorm op.”

Toen Kris in 2010 de diagnose kreeg, kwam dat nochtans niet helemaal als een verrassing voor hem. In 1997 overleed zijn broer, op nauwelijks 41-jarige leeftijd, aan borstkanker. En in 2008 werd ook bij zijn zus de diagnose gesteld. Toen bij Kris het harde verdict viel, kwam er een onderzoek in Leuven waarbij bleek dat meerdere mensen in zijn familie erfelijk belast zijn. Meteen ook de reden waarom Kris zijn familienaam liever niet vermeldt. Wie drager is van het borstkankergen, ondervindt namelijk regelmatig problemen bij het aanvragen van een financiële lening.

“Sommige mensen kijken raar op als je als man zegt dat je borstkanker hebt. Het is dan ook een eerder zeldzame kanker bij mannen. Naar schatting krijgen jaarlijks een honderdtal mannen de diagnose te horen, terwijl er dat bij de vrouwelijke helft van de bevolking jaarlijks maar liefst tienduizend zijn. Bovendien manifesteert de kanker zich meestal later bij mannen dan bij vrouwen.”

Beide borsten weggenomen

Gezien de familiale voorgeschiedenis, ging er bij Kris meteen een alarm af toen hij een knobbeltje voelde in de buurt van zijn tepel. Uit de mammografie bleek dat er een klein gezwel zat. Van eventuele uitzaaiingen was er op dat moment nog geen sprake. “Toen ik op consultatie ging in het Imeldaziekenhuis, vond de chirurg echter wél uitzaaiingen in mijn lymfeklieren. Een aantal bijkomende onderzoeken en een biopsie bevestigden de diagnose, waarna ik geopereerd werd. In april 2010 werd mijn borst geamputeerd. Daarna kreeg ik nog chemo- en radiotherapie. Vooral dat laatste was erg ingrijpend, omdat er ook een deel van het gezonde weefsel wordt weggebrand. Negen jaar later zie je daar nog steeds de sporen van. De kanker is dan wel weg, maar wat is er daardoor nog allemaal kapotgemaakt? Ik denk dat er intussen, dankzij de invoering van immunotherapie, veel minder ingrijpende behandelingen mogelijk zijn.” Na de operatie in 2010 liet Kris in 2011 ook zijn andere borst preventief wegnemen. Hij wou het risico niet lopen om ook aan de andere zijde met borstkanker geconfronteerd te worden. “Als er nog eens slecht nieuws zou komen, zou me dat enorm zwaar vallen. Wat niet wegneemt dat ik opnieuw zou vechten.” *Of hij genezen was?*, vroeg iemand een

tijdje na de behandeling. “Genezen? Dat was een woord dat nog niet gevallen was. Ik vroeg het dan maar aan mijn oncoloog. ‘Dat is iets wat we niet meer zeggen’, reageerde hij. Het enige wat we weten, is dat je genezen bent van borstkanker als je aan iets anders sterft.”

De borstkanker veranderde het leven van Kris. “Het woordje ‘erg’ reserveer ik nu voor andere zaken. Iets is erg wanneer je het moet ondergaan, er niets kan aan doen en moet hopen dat het goedkomt. Alledaagse luxeproblemen kan ik nu beter relativiseren. Wat ik ook geleerd heb, is om mij af te sluiten van de wereld. Ik ben een fervent saxofonist. Wanneer ik op mijn instrument speel, komt die eigenschap soms van pas.” Ook op professioneel vlak veranderde er veel. Kris had een verantwoordelijke functie als ICT-er bij een grote bank. Toen hij na meer dan een jaar zijn oude functie weer opnam, was dat fysiek en mentaal zeer zwaar. “Ik kon me niet meer vinden in de vele domme discussies over IT-procedures. Ik vond dat plots banaal. Toen ik 52 was, kreeg ik van de bank het voorstel om op vervroegd pensioen te gaan. Sindsdien ben ik thuis en heb ik alle tijd van de wereld.”

Achttien leden

In die vrije tijd houdt Kris zich onder meer bezig met de lotgenotengroep ‘BorstkankerMAN’. Het is echter niet makkelijk om mannelijke patiënten te vinden. “We tellen nu ongeveer achttien leden. Met het bestuur komen we regelmatig samen. De bedoeling van de groep is om elkaar te steunen. Het doet iedere keer weer deugd om met iemand te praten die hetzelfde heeft meegemaakt. Hier en daar zijn er ook nog onrechtvaardigheden wat betreft de terugbetaling van sommige medicatie. Ook daar voeren we actie rond. Daarom zijn we op zoek naar nog meer mannen met borstkanker.” Om de werking van de lotgenotengroep te steunen, organiseert Kris op 27 april een dubbelconcert in Moonbeat in de Oude Brusselsestraat in Mechelen. Behalve de groep Bluewire, zal ook Kris er optreden met zijn band K.T. Feelgood.
www.borstkankerman.be